

Tanévnyitó mise – 2011. augusztus 30.

- Példa: a feleséget kereső herceg, aki virágmagot ad a jelentkező lányoknak.
- „Mivel a kevésben hű voltál, sokat bízok rád.” „Aki a kicsiben hű, az hű a nagyban is, aki a kicsiben hűtlen, az hűtlen a nagyban is.”
- Az iskolaév kezdetével feladatokat kaptok, talentumokat bíznak rátok. Mi, atyák, tanárok még komolyabb feladatokat kapunk és még komolyabban el kell számolnunk a talentumokkal.
- Lesznek tanulmányi számonkérések: Ott lesz a kísértés, hogy ezt most éppen itt ne vegyem komolyan! Attól én még szorgalmas vagyok, de ez itt értelmetlen, vagy nincs tétje! Majd másban, máskor, nagyobb dologban megmutatom, hogy szorgalmas vagyok! Na nem! Így lehet leszokni a tanulásról, a kötelességek felvállalásáról.
- Lesznek alapvető emberi követelmények: szeretni a másikat, elfogadni, segíteni neki, legyűrve az önzésünket. Itt is lehet a „nagy alkalomra” várni, de biztos, hogy lesz olyan?? Most beszélok neki, most nem adok neki, most éppen én is kicsúfolom, most kiköveelem magamnak az utolsó szó jogát, de attól még szeretem, attól még jó osztálytársa vagy tanítványa vagyok! Nem, a kis dolgokban, egyszerű, hétköznapi eseményekben kell és lehet megmutatni a szeretetet, az önzetlenséget.
- Lesznek vallási jellegű számonkérések is: részvétel a szentmisén, istentiszteleteken, áhítatokon, imádság, szentségekre felkészülés stb. Ugyan! Lehet valaki hívő ezek nélkül is! De akkor hogyan mutatja meg, hogyan „váltja aprópénzre” a hitét? Ima – ja, abban nem. Mise – abban sem! Gyónás – abban sem! De akkor miben mutatom meg a hitemet? Nem egyéb ez akkor, csak egy üres szlogen!
- Ne feledjük el, hogy a számon kérők nem mi vagyunk! Ne essünk a talentumot elásó ember hibájába, tudniillik, hogy mi magunk akarjuk meghatározni, a hazatérő gazda mivel is legyen elégedett részünkről, mit is kérhet tőlünk igazából!
- A számonkérés nekünk jó: értünk van! Valaki bízik bennünk, valaki többnek akar látni minket, többet akar kihozni belőlünk. Nem is akárki, hanem maga az Isten. „Mivel a kevésben hű voltál, sokat bízok rád. Menj be Urad örömébe!”
- Igyekezzünk hűségesek, szorgalmasak lenni az előttünk álló tanév kisebb-nagyobb, sokszor egészen hétköznapi feladataiban. Mindez azt a nagy egészet formálja, ami nem más, mint a mi saját kibontakozó életünk, egyéniségünk!